

Millioner Rd., som Husene paa Grund af deres Beliggenhed paa Østergade, altsaa i den meest befærde Handelsgade, maastee ere værd, derimod alene skulle bære disse Udgifter. Det er heller ikke begrundet, naar det blev antydet, at jeg skulde have yttret Noget, der kunde antages at vidne om, at jeg ikke anerkjendte, at de, som ikke have Andet end Liv og Lemmer, men ingen Eiendom, ogsaa ere interesserede i Brandvæsenets bedst mulige Ordning, eller at jeg meente, at det skulde være ubilligt, at Communen som saadan eller Alle bidrage noget dertil. Men Spørgsmaalet er ganske simpelt: hvilken dette, naar vi reducere det til, hvad der virkelig foresligger: der bidrages hidtil af de faste Eiendomme 45,000 Rd. aarligt til Brandvæsenets Vedligeholdelse, og er det nu ikke urimeligt, at de øvrige Værdier, som findes i Kjøbenhavn, gaae frie herfor, eller bør de ikke bidrage deres Deel af disse 45,000 Rd.? Dette er Spørgsmaalet. Jeg kan ikke indsee, at det er praktisk vanskeligt at finde, hvor meget ethvert fremmed Selskab har tegnet Assurance for her i Byen, og det er i mine Tanker inconsequent, at man, naar man ansætter dem i Nærings- og Indkomstskat, da vil paaberaabe sig Banskyligheden ved at ansætte deres Bidrag i nærværende Tilfælde. Man har sagt, at til Syvende og Sidst vilde dog de, der have asureret, komme til at betale Udgifterne, idet Forsikringspremierne da vilde blive forhøiede. Ja, ganske vist; men det er ogsaa ganske rigtigt, at de komme til at betale, thi de have jo en virkelig Fordeel af, at Slutningsrædskaberne ere gode, og de have den samme Interesse deri, hvad enten de have asureret i de kjøbenhavnske Selskaber eller i fremmede. Jeg kan derfor ikke indsee, at der er nogen gyldig Grund til at fritage Assurancefælskaberne for alle at bidrage til Brandudgifterne. Søvrigt maa jeg gjentage, at, naar jeg har fremsat denne Mening, da er det paa ingen Maade for at gøre Modstand mod Lovforslaget, hvis Hensigtsmæssighed jeg i alt Væsentligt maa anerkjende. Jeg troer, som sagt, kun, at man bør tage under Overveelse, om ikke Billighed taler for, at alle andre Brandforsikringsfælskaber her i Byen ligesaavel som Forsikringsfælskabet for de faste Eiendomme

komme til at bidrage til Brandvæsenets Omkostningers Bestridelse.

J. C. Jacobsen: Jeg maa dog endnu engang tillade mig at tage Ordet, for at imødegaae den ærede sidste Taler. Jeg troer, at han vil være ganske enig med mig i, at det vil være umuligt ved Foranstaltninger som de her omhandlede at fordele Byrden nøiagtigt paa hver Enkelt enten i Forhold til hans Eiendoms Udstrækning eller til hans Bedrifts Størrelse eller til hans personlige Formues Størrelse eller andet lignende Grundlag. Noget Saadant er heller ikke Tilfældet med Hensyn til Udgifterne til Vandvæsenet eller Brolægningvæsenet eller Gasvæsenet eller de andre communale Væsen. Der er Enkelte, som komme til at nyde overordentlige Fordele af sliige Foranstaltninger, og for hvilke disse saa at sige ere ubetalelige, men som dog ikke komme til at betale i Forhold til den Fordeel, de have af den vedkommende Institution. Men allermindst behøver man da at lægge saa overordentlig Vægt paa Ulligheden, hvor de Summer, hvorom det dreier sig, ikke ere større, end det her er Tilfældet. Der er eet Punkt, som det undrer mig, at den ærede Taler overfaae, skjøndt det jo let kan skee under en Discussion, idet man læster Blifket særligt paa et enkelt Punkt og bortseer fra, hvad der ligger nærmest. Jeg skal derfor kun minde det ærede Medlem om, at enhver Udgift, der paalægges Grundeierne, bæres ikke alene af disse, men af samtlige Væboerne af deres Huse, og dette gjælder navnlig i høieste Grad om dem, som det ærede Medlem nævnde, nemlig dem, der bestode de store Varelagere paa Østergade. Jeg troer, at de, som have leiet disse Localer, igjennem Leien betale en særdeles rundelig Andeel af de 4 $\frac{1}{2}$, der skal betales af hver 100 Rd. af den Eiendoms Værdi, i hvilken de drive deres Forretning. Til Slutning vil jeg blot endnu erindre Thingets ærede Medlemmer om det Factum, som den høitærede Minister har gjort opmærksom paa, og som virkelig er ganske interessant, at, medens man her med saa stor Varme tager sig af de stakkels kjøbenhavnske Grundeiere, saa have disse gennem deres selvvalgte Repræsentanter baade de indenbyes og de udenbyes, selv erklæret sig tilfredse med den Ordning, som her er foreslaet.